

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Ν. Οικονόμου, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 8783/20

Αστυνομικός Διευθυντής Λάρνακας

v.

Ημερομηνία: 09 Δεκεμβρίου 2020

Εμφανίσεις:

Για Κατηγορούσα Αρχή: κα Γιάλλουρου

Για Κατηγορούμενο: κος Πολυχρόνης

Κατηγορούμενος: Παρών

Ενδιάμεση Απόφαση

Ο Κατηγορούμενος στα πλαίσια της πιο πάνω υπόθεσης αντιμετωπίζει αριθμό Κατηγοριών που αφορούν στο αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα (**Κατηγορίες 9, 10 και 11**), της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (**Κατηγορία 14**), της συνωμοσίας προς διάπραξη κακουργήματος (**Κατηγορία 1**) καθώς επίσης και κατηγορίες προμήθειας από άλλο πρόσωπο και κατοχής, ναρκωτικών τάξεως Α και τάξεως Β (**Κατηγορίες 2, 3, 4, 5, 6, 7**). Του αποδίδεται επίσης ότι είχε στην κατοχή του σκευή για τη λήψη ναρκωτικών ουσιών ήτοι μια ζυγαριά ακριβείας. Κατηγορείται επίσης για κατοχή απαγορευμένων ουσιών ήτοι ουσίες που ανήκουν στα στεροειδή αναβολικά (**Κατηγορία 12**, σχετική είναι και η **Κατηγορία 13**).

Στις κατηγορίες που αφορούν τις Ναρκωτικές ουσίες καταγράφονται οι ακόλουθες ποσότητες, 15,7 γραμμάρια μικτού βάρους κάνναβης, 3,37 γραμμάρια μεθαμφεταμίνη και 3,86 γραμμάρια κοκαΐνη. Όλα τα πιο πάνω αδικήματα διαπράχθηκαν, πάντα σύμφωνα με το Κατηγορητήριο κατά την 25/11/20 στην Λάρνακα.

Ο Κατηγορούμενος, ο οποίος εμφανίστηκε με τον συνήγορο δήλωσε ότι δεν ήταν έτοιμος να απαντήσει στις Κατηγορίες και ζήτησε αναβολή αφού πρώτα θα ζητούσε το μαρτυρικό υλικό.

Η κα Γιάλλουρου υπέβαλε αίτημα όπως ο Κατηγορούμενος τεθεί υπό κράτηση μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης. Ο κος Πολυχρόνης προέβαλε ένσταση στο αίτημα και κατά

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πρωτοκολλητής

ακολουθία, οι δύο πλευρές κλήθηκαν να επιχειρηματολογήσουν προς υποστήριξη της θέσης τους.

Θέση της κας Γιάλλουρου, ήταν ότι είναι επάναγκες να παραμείνει υπό κράτηση ο Κατηγορούμενος και στήριξε το αίτημα στο ότι υπάρχει ο κίνδυνος να μην παρουσιαστεί κατά την ακρόαση της υπόθεσης καθώς και ότι υπάρχει πιθανότητα εάν ο κατηγορούμενος αφεθεί ελεύθερος να διαπράξει άλλα αδικήματα.

Για να πείσει ότι **υπάρχει ο κίνδυνος να μην παρουσιαστεί κατά την ακρόαση της υπόθεσης** επικαλέστηκε την σοβαρότητα των αδικημάτων τα οποία αντιμετωπίζει αλλά και την πιθανότητα καταδίκης ως μπορεί να αναδειχθεί από το μαρτυρικό υλικό που κατατέθηκε ως **Τεκμήριο 1** στη διαδικασία που έλαβε χώρα. Παρέπεμψε σχετικώς και ειδικότερα στο μαρτυρικό υλικό για να πείσει για τις εισηγήσεις της

Σε σχέση με το ότι **υπάρχει πιθανότητα εάν ο κατηγορούμενος αφεθεί ελεύθερος να διαπράξει άλλα αδικήματα** παράπεμψε στις ημερομηνίες που αναγράφονται σε αυτό το ίδιο το Κατηγορητήριο και συσχέτισε αυτές με το γεγονός ότι ο Κατηγορούμενος είχε αφεθεί ελεύθερος στις 30/03/20. Ως ανέφερε στον Κατηγορούμενο είχε επιβληθεί στις 18/05/17 ποινή στερητική της ελευθερίας από το μόνιμο Κακουργιοδικείο Λευκωσίας, για αδικήματα που αφορούσαν και πάλι στην κατοχή ελεγχόμενων φαρμάκου Τάξεως Α και κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α, με σκοπό την προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα. Του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 9 ετών η ποινή ωστόσο ανεστάλη και ο Κατηγορούμενος αφέθηκε ελεύθερος ένεκα των συνθηκών πανδημίας που διανύουμε.

Ο συνήγορος του Κατηγορουμένου στο αντίποδα πρόβαλε ότι από τη μαρτυρία που υπάρχει ενώπιον του Δικαστηρίου δεν προκύπτει η εμπορία που είναι και το σοβαρότερο των αδικημάτων ούτε και το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Οι ουσίες που βρέθηκαν στην κατοχή του ήταν για δική του χρήση και ως ο ίδιος παραδέχθηκε είναι χρήστης και των τριών ειδών εξαρτησιογόνων ουσιών που εντοπίστηκαν. Ακόμα και για αυτό το αδίκημα να καταδικαστεί εισηγείται ο συνήγορος του, είναι αμφίβολο αν θα του επιβληθεί ποινή στερητική της ελευθερίας με δεδομένο το γεγονός ότι τυχόν επιβολή ποινή φυλάκισης θα ενεργοποιήσει και την ανασταλείσα με προεδρική χάρη ποινή φυλάκισης. Απομακρυσμένη φαντάζει στον ίδιο η επιβολή ποινή στερητικής της ελευθερίας για το αδίκημα της κατοχής προς ιδίαν χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών.

Περαιτέρω αναφέρθηκε στις προσωπικές περιστάσεις του Κατηγορουμένου για να καταδείξει προφανώς ότι υπάρχουν δεσμοί του Κατηγορουμένου με τη Δημοκρατία και ο κίνδυνος να φυγοδικήσει είναι ανύπαρκτος. Έχει άλλα δύο αδέρφια τα οποία εργάζονται. Με την μητέρα

η οποία είναι ασθενής, διατηρεί καλές σχέσεις όπως και με τον 13χρονο γιο του ο οποίος μένει με την μητέρα του πρώην σύντροφο του Κατηγορουμένου. Διατηρεί δεσμό σήμερα και πρόθεση του είναι να συνάψει γάμο. Με την συμβία του είναι μαζί πριν ακόμα αυτός καταδικαστεί μέχρι και σήμερα. Πρόβαλε επίσης ότι ο Κατηγορούμενος έχει καλές σχέσεις με τη θυγατέρα της συμβίας του, η οποία τον θεωρεί πατέρα της. Προσέθεσε ότι παρακολουθείται από ψυχίατρο ένεκα προβλημάτων που έχει και τα οποία προέκυψαν από τη μακροχρόνια χρήση εξαρτισιογόνων ουσιών. Παρουσίασε σχετικώς το **Τεκμήριο 3** ήτοι Ιατρική Έκθεση η οποία υπογράφεται από τον Δρ. Βερεσιέ και στην οποία καταγράφεται ότι ο Κατηγορούμενος παρακολουθείται από τις 23/04/20. Καταγράφεται επίσης ότι από την ηλικία των 17 ετών άρχισε την χρήση ουσιών κάνναβης, έκστασης και κοκαΐνης και έχει ως ψυχικά επακόλουθα ψύχωση, άγχος και κατάθλιψη. Το **Τεκμήριο 2** είναι ιατρική έκθεση που παρουσιάστηκε προκειμένου να του χορηγηθεί το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα. Πρόβαλε επίσης ότι έκανε προσπάθειες για απεξάρτηση οι οποίες θα πρέπει να συνυπολογιστούν.

Του χορηγείται θεραπεία και χρήζει ψυχιατρικής παρακολούθησης και θεραπείας.

Με αναφορά αλλά και αντιπαραβολή σε Νομολογία Κυπριακής και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εισηγήθηκε ότι δεν είναι τέτοια η περίπτωση που να πρέπει ο Κατηγορούμενος να παραμείνει υπό κράτηση επί τω ότι υπάρχει κίνδυνος διάπραξης άλλων αδικημάτων.

Εισηγήθηκε τέλος ότι η παρουσία του Κατηγορουμένου στο Δικαστήριο θα μπορούσε να εξασφαλιστεί με την επιβολή άλλων όρων όπως να εμφανίζεται καθημερινά ή μέρα παρά μέρα σε έναν αστυνομικό σταθμό της περιοχής του. Να καταθέσει τα ταξιδιωτικά του έγγραφα ή ακόμα και να καταθέσει μετρητά το ποσό των €20.000.- για να εξασφαλιστεί η παρουσία του διευκρινίζοντας ότι το ποσό αυτό θα καταβληθεί από τους οικείους της συντρόφου του.

Η βασική αρχή σε σχέση με το ζήτημα το οποίο καταπιάνεται η παρούσα είναι αυτή που διατυπώνεται στην ANTREAS ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ v. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, Ποινική Έφεση Αρ. 138/2015, 10/7/2015 στην οποία συγκεκριλαιώνεται με χαρακτηριστικό τρόπο, οι αρχές που η Νομολογία καθιέρωσε σχετικά. Ως θέμα γενικής αρχής, συνοδής προς τις συνταγματικές επιταγές και της ΕΣΔΑ, είναι ο Κατηγορούμενος να μένει ελεύθερος, εφόσον, όπου τίθενται όροι που συμβάλλουν στην προσέλευση του, αυτός συμμορφώνεται. (βλ. *X" Δημοτίου v. Δημοκρατίας* (1997) 2 Α.Α.Δ. 45). Ως άλλωστε έχει νομολογηθεί, το δικαίωμα της ελευθερίας, είναι συνυφασμένο με την έννοια της δίκαιης δίκης. Στην υπόθεση

Κωνσταντινίδης v. Δημοκρατίας (1997) 2 Α.Α.Δ.109, υπεδείχθη ότι το δικαστήριο δεν πρέπει να αρχίζει με την πεποίθηση ή την υπόθεση ότι ο κατηγορούμενος έχει διαπράξει το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται και ότι το βάρος απόδειξης ενοχής βαρύνει την κατηγορούσα αρχή.

Το κατά πόσο ένα πρόσωπο, Κατηγορούμενο για ποινικά αδικήματα μπορεί κατ' εξαίρεση να διαταχθεί να παραμείνει υπό κράτηση εξετάζεται υπό το πρίσμα τριών ουσιωδών παραγόντων που η Νομολογία έχει καταδείξει ιστορικά. Οι παράγοντες αυτοί είναι :

- ο κίνδυνος μη προσέλευσής του στο Δικαστήριο κατά τη δικάσιμη,
- η πιθανότητα διάπραξης άλλων αδικημάτων και
- η πιθανότητα επηρεασμού μαρτύρων.

Έχει επίσης καταδείξει η Νομολογία ότι λόγοι αυτοί δεν είναι ανάγκη να συνυπάρχουν, αλλά μπορεί ο καθένας από αυτούς ανεξάρτητα από τον άλλο, να επενεργήσει κατά τρόπο που να δικαιολογεί την κράτηση του Κατηγορουμένου στα πλαίσια των γεγονότων που αφορούν την κάθε υπόθεση και περίπτωση¹.

Το αίτημα της Κατηγορούσας Αρχής ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας για την κράτηση του Κατηγορουμένου, βασίστηκε στους δύο από τους τρεις παράγοντες, ήτοι, στον κίνδυνο μη προσέλευσης αλλά και στον κίνδυνο διάπραξης άλλων αδικημάτων.

Κίνδυνος Μη Προσέλευσης:

Ο πρώτος παράγοντας (κίνδυνος μη προσέλευσης) είναι ευθέως συναντημένος με τη σοβαρότητα του αδικήματος, (βλ. Νικήτα και Άλλος v. Δημοκρατίας (2011) 2 ΑΑΔ 54). Η σοβαρότητα των αδικημάτων που αντιμετωπίζει ο Κατηγορούμενος είναι δεδομένη ιδιαίτερα των αδικημάτων των **Κατηγοριών 9, 10, 11** αλλά και **14**. Τούτη, αντανακλάται στις υπό του Νόμου προβλεπόμενες ποινές.

Αμέσως συνυφασμένη με αυτό τον παράγοντα είναι η πιθανότητα καταδίκης. Στο φάκελο του Δικαστηρίου κατατέθηκαν αριθμός καταθέσεων μεταξύ άλλων και καταθέσεις του ίδιου του Κατηγορουμένου για να καταδειχθεί η συνδρομή του παράγοντα τούτου. Προτού αναφερθώ στο υλικό που έχει τεθεί ενώπιον μου σημειώνεται ότι είναι πλήρως υπόψιν μου ότι με βάση τη Νομολογία το μαρτυρικό υλικό, για σκοπούς της παρούσης διαδικασίας, εκτιμάται στην

¹ (βλ. σχ. Adnan v. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 183, Θεογάρους κ.ά. v. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 48, Βασιλείου v. Δημοκρατίας (1997) 2 Α.Α.Δ. 7, η Χριστοδούλου κ.ά. v. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 538.)

όψη του και μόνο, χωρίς να είναι δυνατό να εξαχθούν τελικά συμπεράσματα ή και να απαντηθούν οριστικώς ερωτήματα που αφορούν στην ουσία της υπόθεσης. Αυτό το οποίο εξετάζεται στο στάδιο τούτο, είναι κατά πόσο υπάρχει το ενδεχόμενο, πιθανολόγηση δηλαδή, καταδίκης του κατηγορουμένου. Τούτο δε κρίνεται από το αποδεικτικό υλικό που παρουσιάζεται ενώπιον του Δικαστηρίου, χωρίς το τελευταίο να αξιολογεί τη βαρύτητά του. Αποφασίζεται μόνο αν η υπόθεση της κατηγορούσης αρχής έχει τόση δύναμη ώστε να πιθανολογείται καταδίκη.

Ανατρέχοντας στο περιεχόμενο του υλικού που κατατέθηκε ως Τεκμήριο 1 και έχοντας κατά και χωρίς βεβαίως σε αυτό το στάδιο να προβαίνω σε αξιολόγηση πόσο μάλλον να εξάγω ευρήματα σχετικώς ή και να υπεισέρχομαι εις βάθος και αναλυτικά στην ουσία της υπόθεσης παρατηρώ τα ακαόλουθα: διαφαίνεται από την κατάθεση Κυανούν 3 και Κυανουν 40 στο Τεκμήριο 1 ότι εντοπίστηκαν στην κατοχή του Κατηγορουμένου ναρκωτικές ουσίες που καταγράφονται στο Κατηγορητήριο. Σύμφωνα με τον ίδιο και την δική του κατάθεση που εντοπίζεται επίσης στο μαρτυρικό υλικό, οι απαγορευμένες ουσίες που βρέθηκαν στην κατοχή του ήταν για ιδία χρήση. Αυτό που προκύπτει δίχως άλλο είναι ότι είναι ορατή η πιθανότητα καταδίκης στις Κατηγορίες που αφορούν στην κατοχή των ουσιών αυτών. Για ό,τι όμως αφορά στα σοβαρότερα αδικήματα για να καταλήξει κάποιος σε πιθανολόγηση καταδίκης θα πρέπει να προβεί σε λογική διεργασία των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου και να προβεί σε άλματα λογικής ακολουθίας και υπονοιών για να καταδειχθεί η πιθανολόγηση στοιχειοθέτησης των Κατηγοριών για κατοχή με σκοπό την προμήθεια σε τρίτους, χωρίς όμως και να αποκλειστεί τούτο το ενδεχόμενο από το στάδιο τούτο.

Σημειώνεται ότι οι ποσότητες που ανευρέθηκαν δεν είναι τέτοιες που καλύπτουν το Τεκμήριο που δημιουργεί το άρθρο 10^A του **περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977 (Ν. 29/1977)**. Επίσης έχουν δοθεί κάποιες λογικοφανείς εξηγήσεις **σχετικώς με τα χρήματα** οι οποίες υποστηρίζονται εν μέρη και από το έγγραφο που εντοπίζεται στο **Τεκμήριο 1** και φαίνεται να προέρχεται από Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας Λεμεσού. **Δημιουργούνται βέβαια κάποια εύλογα ερωτήματα σχετικώς με ενέργειες του Κατηγορουμένου που δημιουργούν κάποιες λογικές υπόνοιες για τη διάπραξη των σοβαρότερων αδικημάτων** όχι όμως δυνάμενες να στοιχειοθετήσουν πιθανολόγηση καταδίκης σε αυτές τις Κατηγορίες που είναι και το ζητούμενο στην παρούσα διαδικασία. Δεν θεωρώ ορθό να υπεισέλθω σε περαιτέρω λεπτομερείς σε αυτό το στάδιο και να αναλύσω τα επιμέρους στοιχεία που αναδύονται από το **Τεκμήριο 1**.

Κατά συνέπεια καταλήγω ότι η σοβαρότητα των αδικημάτων για τα οποία είναι δυνατή η πιθανολόγηση καταδίκης δεν μπορεί από μόνη της να οδηγήσει σε διαταγή να παραμείνει ο Κατηγορούμενος υπό κράτηση μέχρι τη δίκη.

Ακόμα όμως και η πιο πάνω σκέψη μου να είναι λανθασμένη και ήθελε κριθεί ότι καταδεικνύεται η διάπραξη και των σοβαρότερων αδικημάτων τα οποία καλείται ο Κατηγορούμενος να αντιμετωπίσει προχωρώ να παραθέσω τα ακόλουθα: Ως αναφέρεται στην **Θεοχάρους κ.ά. ν. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 48**:- (σελ. 53)

«... σε καμιά περίπτωση δεν εκτιμάται η πιθανότητα μη προσέλευσης με κατά απομόνωση αναφορά στη σοβαρότητα του αδικήματος, την πιθανότητα καταδίκης και την επιβληθησόμενη ποινή, αυτόματα δηλαδή, χωρίς συνυπολογισμό άλλων σχετικών δεδομένων. Το εγχείρημα συνίσταται όχι απλώς στην αποτίμηση γενικών ενδεχομένων από την κατ' ισχυρισμόν διάπραξη αδικήματος ορισμένης σοβαρότητας για το οποίο μπορεί να καταδικαστεί ο κατηγορούμενος αλλά στην αποτίμηση της πιθανότητας να διαφύγει ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος.»

Εξετάζω συνεπώς εν συνεχεία κατά πόσο υπάρχει κίνδυνος διαφυγής του κατηγορουμένου και της μη προσέλευσης του κατά την δίκη πέραν της σοβαρότητας του αδικήματος που αντιμετωπίζει.

Τούτο χωρίς να μου διαφεύγει αυτό που η Νομολογία έχει καταδείξει ότι οι προσωπικές συνθήκες ενός κατηγορουμένου, καθώς και οι δεσμοί που έχει με τον τόπο τον τόπο του, δεν μπορούν να υπερφαλαγγίσουν την σοβαρότητα του αδικήματος στο οποίο εμπλέκεται και κατ' επέκταση να εξαλείψουν τον κίνδυνο φυγοδικίας (**ΠΕΡΙΚΛΗ ΠΟΥΛΥΔΩΡΟΥ ν. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Ποινική Έφεση Αρ. 114/16, 7/7/2016**). Ό,τι εξετάζεται είναι πάντοτε η επίπτωση που δυνατόν να έχουν οι προσωπικές αυτές συνθήκες επί του κριτηρίου του κινδύνου μη προσέλευσης του υπόπτου στο Δικαστήριο για να αντιμετωπίσει τη δόκη του. Στη **Θεοχάρους κ.ά ν. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 48**, αναφέρθηκε ότι τελικά είναι ο συνυπολογισμός όλων των σχετικών δεδομένων που πρέπει να αποτιμηθούν στην εκτίμηση της πιθανότητας να διαφύγει ο κατηγορούμενος τη δίκη του. Ως τέτοιοι σχετικοί παράγοντες και δεδομένα που λαμβάνονται υπόψη, είναι στοιχεία που συνδέονται με το χαρακτήρα του, την κατοικία, το επάγγελμα, τα οικονομικά του δεδομένα, και οι ευρύτεροι δεσμοί του με τη χώρα στην οποία διώκεται, χωρίς όμως αυτά να απομονώνονται από το γενικότερο δημόσιο συμφέρον προς απονομή της δικαιοσύνης. Στην **Νικολάου ν. Αστυνομίας (2008) 2 Α.Α.Δ. 790, 798**, υπεδείχθη ότι:

«Είναι αυτονόητο ότι ένας Κύπριος κατηγορούμενος έχει κατά κανόνα δεσμούς με την χώρα του που μπορεί να είναι δυνατοί ή χαλαροί, ανάλογα με τις ιδιαίτερες του συνθήκες. Οι δεσμοί αυτοί από μόνοι τους δεν επενεργούν ως ασπίδα για τον ύποπτο ή τον υπόδικο ώστε να υπερφαλαγγιστεί η σοβαρότητα του αδικήματος στο οποίο εμπλέκεται».

Αυτό που καταδεικνύουν τα όσα τέθηκαν ενώπιον μου για το πρόσωπο του Κατηγορουμένου και χωρίς σε αυτό το στάδιο να εξάγω τελικά ευρήματα αλλά το τί λογικά συνάγεται είναι ότι πρόκειται για ένα πρόσωπο το οποίο η χρόνια χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών έχει επιφέρει σε αυτόν θέματα τα οποία τυγχάνουν παρακολούθησης από ειδικό. Ότι επίσης αποκαλύπτεται τόσο από τις καταθέσεις του συζύγου της αδελφής του όσο και της μητέρας του, είναι ότι φαίνεται να έχει στενούς δεσμούς με το οικογενειακό του περιβάλλον ήτοι τη μητέρα του και την οικογένεια της αδελφής του και από τους οποίους φαίνεται να αντλεί στήριξη. Περαιτέρω στενά συνδεδεμένος φαίνεται να είναι και με τη συμβία του με την οποία διατηρεί σταθερές σχέσεις από πριν την καταδίκη του. Η εντύπωση συνεπώς που αφήνεται είναι ότι ο Κατηγορούμενος φαίνεται να έχει σταθερούς δεσμούς από τους οποίους αντλεί ίδια στήριξη και κατά συνέπεια απομακρύνεται το ενδεχόμενο αυτός να επιδιώξει να απομακρυνθεί από αυτά τα πρόσωπα και να επιδιώξει να διαφύγει ένεκα της δίκης.

Ισοζυγίζοντας από τη μια τον κίνδυνο να μην παρουσιαστεί στη δίκη και τη σοβαρότητα των αδικημάτων ως αποκαλύπτεται από τα όσα ενώπιον μου έχουν τεθεί και από την άλλη τη βασική αρχή ότι ο Κατηγορούμενος μένει ελεύθερος, εφόσον, μπορούν να τεθούν όροι που συμβάλλουν στην προσέλευση του, κρίνω ότι η πλάστιγγα κλίνει προς το να αφεθεί ο Κατηγορούμενος ελεύθερος μέχρι τη δίκη του.

Ερχόμενη τώρα στο δεύτερο παράγοντα το ενδεχόμενο διάπραξης άλλων αδικημάτων. Προς υποστήριξη του λόγου τούτου η εκπρόσωπος της Αστυνομίας ανέφερε ότι ο Κατηγορούμενος είχε αφεθεί ελεύθερος τον Μάρτιο του 2020 μετά από προεδρική χάρη και αφού είχε καταδικαστεί μεταξύ άλλων για το αδίκημα της κατοχής ναρκωτικών με σκοπό την προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα σε φυλάκιση εννέα ετών. Η ποινή επιβλήθηκε στις 18/05/17.

Ως απορρέει από επισκόπηση της Νομολογίας των Κυπριακών Δικαστηρίων επί του λόγου τούτου κράτησης, (Σιακαλλή v. Δημοκρατίας (1997) 2 Α.Α.Δ. 130 και Τσιάκκας κ.ά. v. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 164), η πιθανότητα διάπραξης αδικήματος στο μέλλον δεν αποδεικνύεται με την αυστηρή έννοια του όρου, αυτό μετρά είναι, αν, στη βάση των ενόπιων του Δικαστηρίου στοιχείων, δημιουργείται ισχυρή εντύπωση για τέτοια πιθανότητα.

Ως υποδεικνύεται επίσης στην Νικολάου Νικόλας ν. Αστυνομίας (2012) 2 ΑΑΔ 840

«Η πιθανότητα διάπραξης νέων αδικημάτων είναι γεγονός ότι δεν είναι ανάγκη να στηρίζεται σε συγκεκριμένη μαρτυρία και αρκεί να δημιουργείται η ισχυρή εντύπωση ότι υπάρχει αυτή η πιθανότητα στη βάση ολόκληρου του ενώπιον του Δικαστηρίου υλικού. Η πιθανολόγηση αυτή αναφέρεται σε τάση για συγκεκριμένη συμπεριφορά του κατηγορουμένου αναγόμενου στο μέλλον με στοιχεία του ιστορικού του κατηγορουμένου στο παρελθόν, (**Σιακαλλή ν. Δημοκρατίας** - πιο πάνω -). Αναμφίβολα το ποινικό μητρώο ενός υπόπτου είναι ανάμεσα στις συντεταγμένες που λαμβάνονται υπόψη και αυτό ισχύει εδώ και για τους δύο εφεσεϊόντες εφόσον το Εφετείο στη **Σπανού κ.ά. ν. Δημοκρατίας** - ανωτέρω - θεώρησε ορθή τη θέση του Κακουργιοδικείου ότι η πιθανότητα διάπραξης άλλων αδικημάτων πρόβαλλε ως λογικοφανής στη βάση της προηγούμενης εγκληματικής δράσης αμφοτέρων των εφεσεϊόντων. Σημειώνεται εδώ ότι στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας δεν παρουσιάστηκαν συγκεκριμένα οι προηγούμενες καταδίκες των εφεσεϊόντων, ούτε προκύπτουν από τον εφετειακό φάκελο, ούτε η κατηγορούσα αρχή προέβη σε σχετική αναφορά.

Όπου λοιπόν υπάρχουν απτά στοιχεία που κατατείνουν στο ενδεχόμενο η διάπραξη άλλων αδικημάτων να είναι μια ορατή πιθανότητα, όπως για παράδειγμα, όταν νέα αδικήματα διαπράττονται κατά την περίοδο που ο κατηγορούμενος ήταν εκτός φυλακών για εργασία, (δέστε **Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας (2008) 2 Α.Α.Δ. 597**), ή, όπου η διάπραξη νέων αδικημάτων λαμβάνει χώραν κατά την περίοδο που ο κατηγορούμενος βρίσκεται υπό καθεστώς αναστολής έκτισης ποινής φυλάκισης, τότε ο παράγων αυτός αποκτά αυξημένη ισχύ. Εάν από την άλλη, οι προηγούμενες καταδίκες ανήκουν στο απώτερο παρελθόν και έκτοτε η συμπεριφορά ενός πρώην κατάδικου δείχνει στοιχεία ατόμου με διάθεση πλέον συμμόρφωσης με τους πολιτειακούς νόμους, ο παράγων της πιθανότητας διάπραξης νέων αδικημάτων αναμφίβολα λαμβάνει άλλη διάσταση.»

Στην Σκούρος ν. Αστυνομίας (2011) 2 ΑΑΔ 140 αναφέρεται ότι δεν συνυπολογίζεται κατά ανάγκη στον παράγοντα αυτό και η πιθανότητα καταδίκης. Ο κάθε ένας από τους παράγοντες οι οποίοι προσμετρούν στην κρίση του Δικαστηρίου στην παρούσα διαδικασία είναι ανεξάρτητος και αυτόνομος. Υποδεικνύεται στην ίδια απόφαση ότι το στοιχείο της παρατεταμένης εγκληματικής συνυπολογίζεται ουσιωδώς για την διαπίστωση της δημιουργίας πιθανότητας διάπραξης νέων αδικημάτων στο μέλλον και δεν είναι αναγκαίο όπως η πιθανότητα αυτή αποδειχθεί με την αυστηρή έννοια του όρου.

Τα ίδια επαναλαμβάνονται στη Χριστούδια ν. Αστυνομίας (2001) 2 Α.Α.Δ. 689, όπου, με αναφορά στη μαρτυρία η οποία είχε αποτελέσει το βάθρο του κατηγορητηρίου και της παραπομπής του εφεσεύοντα στο Κακουργιοδικείο, διατάχθηκε, στη βάση της πιθανότητας διάπραξης νέων αδικημάτων, η κράτηση του εκεί Κατηγορούμενου μέχρι τη δίκη. Διαπιστώθηκε ότι είχαν κατ' επανάληψη αδικήματα πλαστογραφίας, πλαστοπροσωπίας και κυκλοφορίας πλαστού εγγράφου.

Συνεκτιμώντας παν ό,τι έχει τεθεί ενώπιον μου και χωρίς να παραγνωρίζω ότι ο Κατηγορούμενος κατηγορείται για τη διάπραξη αδικήματος παρόμοιας φύσης με αυτό που για το οποίο καταδικάστηκε και χωρίς να παραγνωρίζω επίσης ότι κατηγορείται για το αδίκημα τούτο εντός της περιόδου αναστολής έκτισης της ποινής φυλάκισης του, κρίνω ότι δεν είναι περίπτωση που μπορεί να ενσαρκώσει σε αυτό το στάδιο και στη βάση των όσων ενώπιον μου αποκαλύφθηκαν, αυτό το λόγο για την κράτηση του.

[Υπ.]

.....

Ν. Οικονόμου, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο,

Πρωτοκόλλητης.

